

Necesito verte para atenderte

AUTORES: Antía Saá del Río (CS Vilagarcía), Iria Santos Pita (CS Vilanova), María del Rosario Lago Fernández (CS Vilanova), Antonio De Vega Ventura (CS Vilanova).

ÁMBITO DO CASO

Atención Primaria e Urgencias Hospitalarias

MOTIVO DE CONSULTA

Distensión abdominal

HISTORIA CLINICA

ANTECEDENTES PERSOAIS

NAMC.
Hernia umbilical.

ANAMNESE

Muller de 38 anos a seguimento en Atención Primaria pola recidiva dunha hernia umbilical.

Refire distensión abdominal e malas dixestións nos últimos tres meses.

Consultas maioritariamente telefónicas por decisión da paciente.

Analítica: anemia ferropénica. H. Pylori negativo.

O seu MAP pautalle Ferro e Omeprazol.

Ás poucas semanas acode ao SUH por inicio de vómitos, empeoramento da distensión abdominal e sensación disneaica.

PROBAS COMPLEMENTARIAS

Analítica:

Elevación de reactantes de fase aguda, neutrofilia e anemia (Hb10,6).

TAC abdominal

Ascite intraabdominal con paso de líquido a través do orificio herniario umbilical. Masa multilobulada abdominopélvica de 10 cm con polos sólidos que suxiren como primeira posibilidade carcinoma ovárico.

XUÍZO CLÍNICO

Ascite abdominal severa en relación con probable carcinoma ovárico.

TRATAMIENTO E EVOLUCIÓN

Antibioterapia empírica con Meropenem.

Ingreso para realización de paracentese evacuadora e diagnóstica.

CONCLUSIÓNS

Co presente caso pretendemos concienciar tanto aos profesionais sanitarios como aos pacientes da importancia dunha completa anamnese, exploración física e seguimento presenciais.

Pese ao crecente auxe das novas tecnoloxías no ámbito sanitario, a anamnese, a exploración física e unha adecuada relación e seguimento do paciente, seguen a ser ferramentas indispensables para chegar a un diagnóstico certeiro.

Isto é particularmente relevante no ámbito da Medicina de Familia, xa que constitúe a primeira liña de contacto entre o sistema sanitario e os pacientes, resultando fundamental a calidade da información e dos achados recollidos na exploración, que marcarán a dirección das seguintes etapas no proceso diagnóstico (probas complementarias e derivación especializada), contribuíndo ademais de forma positiva ao establecemento dunha adecuada dinámica relacional médico-paciente.